

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 21Co/7/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8116205862
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Antónia Kandravá
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8116205862.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Antónie Kandravej a členov senátu JUDr. Daniely Babinovej a JUDr. Mariany Muránskej v spore žalobkyne: Z. P. - KOŽUŠNÍCTVO, C. 4, XXX XX V., IČO: 14437830, právne zastúpenej: JUDr. Marekom Tkáčom, advokátom so sídlom Nám. Sv. Martina 39, 082 71 Lipany, proti žalovanému: R. O., bytom Q. W. XXXX/XX, XXX XX V., právne zastúpeného: JUDr. Jánom Garajom, Hlavná 137, 080 01 Prešov, o zaplatenie 3.987,87 Eur s prísl., o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 10C/106/2011 - 146 zo dňa 19.10.2018 takto

rozhodol:

- I. P o t v r d z u j e rozsudok vo výrokoch II., III.
- II. P r i z n á v a žalovanému voči žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

I. Predmet konania, argumentácia strán

1. Žalobkyňa sa domáha s poukazom na uzavretú ústnu dohodu splatenia záväzku zo strany žalovaného vo výške 3.987,87 Eur. Tvrdila, že podľa ústnej dohody sa zaviazal žalovaný zaplatiť jej úroky a poplatky, ktoré splácala peňažnému ústavu v súvislosti s úverom jej poskytnutým, ktorý následne poskytla ako pôžičku žalovanému.

2. Žalovaný vo svojej procesnej obrane tvrdil, že neuznáva uplatnený záväzok, tento neexistuje, nepopiera, že sa zaviazal zaplatiť žalobkyni sumu 15.000,- Eur s dohodnutými podmienkami splácania pôžičky.

II. Obsah napadnutého rozhodnutia

3. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že:

„I. Konanie z a s t a v u j e v časti zaplatenia sumy vo výške 249,33 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 11.2.2016 do zaplatenia.

II. Žalobu z a m i e t a.

III. Žalobkyňa je p o v i n n á nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 100 % s tým, že o ich výške rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnom skončení konania“.

4. Súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že na základe zisteného skutkového stavu po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že žalobkyňa v konaní nepreukázala skutočnosť, že sa jej žalovaný písomne zaviazal uhradiť okrem istiny vo výške 15.000,- Eur aj úroky a poplatky, ktoré mala uhradiť banke z titulu čerpania úveru. Nestalo sa tak pri uzavretí písomnej zmluvy o pôžičke a ani neskôr po jej

uzavretí. Notárska zápisnica spísaná toho istého dňa ako bola uzavretá zmluva o pôžičke sa nezmieňuje o žiadnych úrokoch a poplatkoch. Taktiež ani z výpovede Q. E., nevyplýva, že by táto svedkyňa mala vedomosť o presnej sume záväzku žalovaného, resp. že by vedela o tom, že predmetom jeho záväzku bolo aj zaplatenie bankových poplatkov a úrokov. Nárok žalobkyne nemožno posudzovať ako nárok na náhradu škody, nakoľko nie je splnená zákonná podmienka protiprávneho konania žalovaného v podobe porušenia záväzkov zo zmluvy, keďže z písomne uzavretej zmluvy o pôžičke nevyplýva povinnosť žalovaného uhradiť okrem sumy 15.000,- Eur, t.j. istiny podľa úverovej zmluvy, aj úroky z tejto sumy a poplatky. Rovnako tak nemôže ísť o pristúpenie žalovaného k záväzku žalobkyne, keďže plnenie malo byť poukázané žalobkyňi a nie banke. V danom prípade by ohľadom úrokov a poplatkov mohlo ísť nanajvýš o istý druh atypického kontraktu, resp. nepomenovanej zmluvy podľa § 51 Občianskeho zákonníka, ktorého existencia taktiež nebola preukázaná z vykonaných dôkazov. Zo zmluvy o pôžičke totiž jednoznačne vyplýva, že táto bola dojednaná ako bezúročná. Okrem toho je otázne, či by takáto inomínatna zmluva bola platná vzhľadom na jej neurčitosť, nakoľko nebolo zrejmé, či žalovaný mal platiť celú sumu úrokov a poplatkov naraz alebo postupne po ich úhrade žalobkyňou banke a v akej maximálnej výške.

5. Právne odôvodnil svoje rozhodnutie s poukazom na ust. § 657, § 658 ods. 1, § 40 ods. 2, § 420 ods. 1 a § 534 Občianskeho zákonníka.

6. O trovách konania podľa § 255 ods. 2, § 256 ods. 1 a § 262 ods. 1 a 2 C.s.p. tak, že žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, nakoľko žalobkyňa zavinila zastavenie konania vo výške 249,33 Eur a nebola neúspešná vo zvyšnej časti uplatneného nároku. O výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Obsah odvolania žalobkyne

7. Žalobkyňa považuje rozsudok Okresného súdu Prešov č. k. 10C/100/2016-141 zo dňa 19.10.2018 v jeho v II. a III. výroku za rozsudok vydaný v rozpore so zákonom, Ústavou SR a Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Podľa § 51 Občianskeho zákonníka účastníci môžu uzavrieť i takú zmluvu, ktorá nie je osobitne upravená; zmluva však nesmie odporovať obsahu alebo účelu tohto zákona. Zmysle § 415 Občianskeho zákonníka každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí. Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti. Zmysle § 420 ods. 3 Občianskeho zákonníka zodpovednosť sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil. Žalobkyňa má za to, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Na základe vykonaných dôkazov súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Konanie má vadu, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, pričom súd nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobkyňi, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu jej práva na spravodlivý proces. Medzi žalobkyňou a žalovaným neexistovala dohoda o úrokoch z tejto pôžičky, keďže žalovaná nemala záujem na profitovaní z požičaných peňazí, ale na pomoci žalovanému, ktorý nemal finančné prostriedky, a preto preňho na jeho žiadosť, s prísľubom, že mu prídu peniaze zo Švajčiarska, zobrala v banke ČSOB, a. s., dňa 25.03.2013 úver. Medzi žalobkyňou a žalovaným bol podľa názoru žalobkyne uzatvorený atypický kontrakt ohľadne úrokov a poplatkov, ktoré žalobkyňa musela zaplatiť banke ČSOB, a. s., v súvislosti s uzatvorením zmluvy o investičnom úvere zo dňa 25.03.2013. Podľa názoru žalobkyne súd nesprávne vyhodnotil všetky vykonané dôkazy, hlavne zmluvu o investičnom úvere, č. 152095/PALMIU/Z, zo dňa 25.03.2013, zmluvu o pôžičke zo dňa 26.03.2013, výpisy z účtu žalobkyne za roky 2013, 2014, 2015, 2016 a 2017, potvrdenie banky ČSOB, a. s. zo dňa 14.02.2016 a zo dňa 25.04.2017, výpoveď samotnej žalobkyne, výpoveď svedkyne Márie Feckovej a výpoveď pracovníčky banky ČSOB, a. s. X. Q., ktorej výpoveď súd ani nehodnotil. Svoje napadnuté rozhodnutie nesprávne a nedostatočne odôvodnil a vo veci rozhodol arbitrárne, pričom žalobkyňa napadnuté rozhodnutie nepovažuje za presvedčivé. Pokiaľ ide o nárok na náhradu trov konania, tak jeho priznanie žalovanému považuje žalobkyňa vzhľadom na vyššie uvedené za nedôvodné, keďže žaloba žalobkyne je dôvodná a malo jej byť vyhovené. Navyiac v danom prípade ide o prípad hodný osobitného zreteľa, keď žalobkyňa nielenže pomohla žalovanému tak, že po jeho žiadosti zobrala preňho na svoje meno úver v banke ČSOB, a. s., ale musela splatiť nemalé úroky a poplatky banke, ktoré mal znášať žalovaný, keďže jemu banky nechceli poskytnúť úver a kvôli nemu zobrala žalobkyňa úver v banke, nie pre svoje účely. Na základe vyššie uvedeného žalobkyňa navrhuje rozsudok Okresného súdu Prešov v II. a III. výroku zmeniť a žalovanému uložiť povinnosť zaplatiť žalobkyňi sumu 3.738,54 Eur spolu s

5,05 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 3.738,54 Eur odo dňa 11.02.2016 do zaplataenia v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

8. K odvolaniu žalobkyne podal písomné vyjadrenie žalovaný, ktorý navrhol potvrdiť napadnutý rozsudok ako vecne správny.

9. K vyjadreniu žalovaného podala písomné vyjadrenie žalobkyňa, ktorá uviedla, že poplatky a úroky banke tvoria samostatný občianskoprávny vzťah založený mimo pôžičkového vzťahu medzi žalobkyňou a žalovaným.

10. K vyjadreniu žalobkyne podal písomné vyjadrenie žalovaný, ktorý poukázal na to, že na žiadnych úrokoch a poplatkoch sa so žalobkyňou nedohodol a táto nikdy netvrdila, že by chcela akúkoľvek formu odmeny, či odplaty za poskytnutú pôžičku a vo vzťahu k nevyrovnaniu sa náhrady škody poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku.

IV. Hodnotenie odvolacieho sudu

11. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku) po zistení, že odvolanie bolo podané včas, oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 C.s.p.), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie v čase jeho podania pripúšťal (§ 355 ods. 1 C.s.p.), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 365 C.s.p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody, preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 C.s.p.) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 C.s.p.), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 C.s.p.), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 C.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na verejnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 C.s.p.), a dospel k záveru, že rozsudok v napadnutých častiach je vecne správny.

12. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku (§ 387 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z.)

13. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietanými nesprávnymi skutkovými zisteniami a nesprávnym právnym posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (porovnaj Ústavný súd Slovenskej republiky II.ÚS 78/05).

14. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu vymedzeným rozsahom a dôvodmi podaného odvolania bolo posúdiť, či súd prvej inštancie rozhodol vo veci preskúmaným rozsudkom správne, ak žalobe po čiastočnom spaťvzatí žaloby nevyhovet.

15. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia a konania ktoré mu predchádzalo nepovažuje námietky odvolateľky za spôsobilé spochybnit' vecnú správnosť napadnutého rozsudku. Žalobkyňa uplatnila odvolacie dôvody podľa § 365 ods.1 písm. b/, f/,d/, h/ C.s.p.

16. K odvolaciemu dôvodu podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. b/ C.s.p. odvolací súd udáva. O naplnenie odvolacieho dôvodu v zmysle § 365 ods. 1 písm. b) pôjde vtedy, ak nesprávny procesný postup súdu, znemožňujúci realizáciu práv strany sporu, dosiahne určitú intenzitu, ktorá odôvodní záver o tom, že celé konanie sa nejaví ako spravodlivé. Konkrétne pochybenie súdu preto musí byť hodnotené v kontexte celého konania (vplyv na ďalšie pochybenia, možnosť zvrátenia nesprávneho postupu, následky, atď.). Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej

právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami. Jeho súčasťou nie je ani právo procesnej strany vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (porovnaj rozhodnutia Ústavného súdu sp. zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03). Odvolací súd nezistil v konaní súdu a jeho postupe konkrétne pochybenie, ktoré by mohlo znamenať porušenie práva na spravodlivý súdny proces odvolateľky.

17. Konanie súdu prvej inštancie netrpí ani žiadnou inou vadou, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

18. Pokiaľ ide o ďalší tvrdý dôvod pre podanie odvolania, podľa ustanovenia § 365 ods. písm. d/ C.s.p. odvolací súd k nemu udáva. Skutkové zistenia súdu prvej inštancie je možné považovať za správne. K nesprávnym skutkovým zisteniam súd dospeje z vykonaných dôkazov nesprávnym vyhodnotením dôležitosti alebo pravdivosti dôkazov, alebo porušením pravidiel formálnej logiky. Právnym posúdením je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, to zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania) a použitie správneho ust. neznamená iba opísanie jeho dikcie, ale i jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu alebo inak vyjadrené posúdením veci po právnej stránke treba rozumieť výklad o tom, z ktorých ust. zák. alebo iného právneho predpisu vychádzal (prečo pod tieto ust. podradil zistený skutkový stav) a ako ho príp. vyložil, a výklad o tom, aké majú účastníci na základe zisteného skutkového stavu podľa týchto ust. vo vzťahu k predmetu konania práva a povinnosti a ako bola preto vec rozhodnutá.

19. Zo skutkového stavu vyplynulo, že bola medzi stranami uzavretá písomná zmluva o pôžičke dňa 26. 03. 2013 (č.l. 11) predmetom ktorej bolo prenechanie sumy 15.000 Eur žalobkyňou žalovanému za dohodnutých podmienok splácania pôžičky. Zároveň podľa bodu III. sa účastníci dohodli na bezúročnej pôžičke. V ten istý deň bola spísaná Notárska zápisnica (č.l. 10) o vyhlásení povinnej osoby o súhlase s jej vykonateľnosťou podľa § 41 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z. Dňa 25.03. 2013 bola uzavretá zmluva o investičnom úvere medzi žalobkyňou a ČSOB a.s, podľa ktorej banke poskytne žalobkyňa úver do výšky 15.000,- Eur s dohodnutými podmienkami splácania úveru. Suma 15.000,- Eur bola žalobkyňi vrátená.

20. Žalobkyňa tvrdila a tvrdí, že došlo k uzavretiu ústnej dohody so žalovaným o splácaní úrokov a poplatkov, ktoré ona spláca peňažnému ústavu v dôsledku poskytnutia jej úveru, pričom predmetom písomne uzavretej dohody vo forme notárskej zápisnice nebolo dojednanie a to z dôvodu, že žalovaný ju uprosil, aby nedávali tieto dojednania, aby nemusel platiť vyššiu odmenu notárke (č.l. 47 súdneho spisu). Podľa názoru odvolateľky súd mal prihliadnuť na výpoveď svedkyne X. Q. učinenej 11.01.2017 a na výpoveď žalobkyne zo dňa 11.01.2017, z ktorého by vyplynul záver, ktorý tvrdí žalobkyňa, že žalovaný vedel a bol uzrozumený s tým, že okrem sumy 15.000,- Eur musí zaplatiť okrem úveru aj poplatky a úroky z daného úveru, ktorý jej bol poskytnutý peňažným ústavom.

21. S názorom odvolateľky, že záväzok žalovaného na zaplatenie úrokov a poplatkov súvisiacich s poskytnutím jej úveru v peňažnom ústave treba považovať za nový záväzok, ktorý mal vzniknúť na základe ústnej dohody nie je možné súhlasiť. Žalobkyňa tvrdí, že poplatky a úroky, ktoré sú spojené s poskytnutím pôžičky nemajú vzťah k poskytnutej pôžičke. Úroky a poplatky, ktoré požaduje žalobkyňa je potrebné považovať za vedľajší akcesorický, peňažný záväzkový vzťah, pretože tento súvisí s hlavným peňažným záväzkovo-právnym vzťahom, ktorý vznikol medzi stranami sporu dňa 26.03.2013.

22. Podľa § 658 ods.1 Občianskeho zákonníka pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

23. Vychádzajúc z písomne uzavretej zmluvy o pôžičke účastníci sa dohodli, že ide o bezodplatnú pôžičku.

24. Peňažný záväzkový právny vzťah je ponímaný ako hlavný alebo ako vedľajší. O hlavný záväzkový vzťah ide vtedy, ak smeruje jeho kauza priamo na zaplatenie určitej sumy peňazí. Akcesoricky záväzok je vedľajší záväzok, t. j. taký, ktorý zároveň trvá popri hlavnom záväzku a je od hlavného záväzku závislý. Vedľajším akcesorickým záväzkom je okrem iného záväzok dlžníka zo sumy zaplatiť veriteľovi úrok ako pomernú časť spravidla určenú percentuálnou sadzbou peňažného záväzku hlavného. Charakteristickou črtou aj úrokov z omeškania je ich akcesorická povaha. Vzťah medzi hlavným a vedľajším záväzkom je charakterizovaný jednak obsahovou podmienenosťou (hlavný záväzok podmieňuje vedľajší záväzok), jednak časovou podmienenosťou (vedľajší záväzok čo do svojho trvania závisí od trvania hlavného záväzku).

25. V posudzovanom prípade z písomne uzavretej zmluvy o pôžičke medzi stranami sporu vyplýva, že si dohodli hlavný záväzok a dohodli sa na bezúročnej pôžičke. Dohodnuté úroky bývajú vždy odplatom za užívanie požičanej istiny a povinnosť dlžníka zaplatiť ho veriteľovi vzniká zo záväzku v zmluve. Judikatúra súdov aj právna literatúra sa zhodujú v tom, že úroky dohodnuté pri poskytnutí peňažnej pôžičky podľa § 658 ods.1 Občianskeho zákonníka predstavujú odplatu za užívanie požičanej sumy.

26. Vychádzajúc z ustanovenia § 658 ods.1 je zrejmé, že upravuje zmluvný úrok, ktorý má vo svojej podstate predstavovať odmenu za možnosť využitia predmetu pôžičky. Dojednanie plnenia ako odmeny vo forme úroku alebo iného plnenia je možné v spojení s akoukoľvek pôžičkou. Ako už odvolací súd konštatoval vo svojom zrušujúcom uznesení č.k. 21Co/118/2017-126 zo dňa 15.05.2018 nie je vylúčené ani dodatočné dojednanie v priebehu už existujúceho vzťahu takejto odmeny.

27. Podľa § 40 ods. 2 O.z písomne uzavretá dohoda sa môže zmeniť alebo zrušiť iba písomne.

28. Pre právne úkony v občianskom práve platí, že všetky písomne vykonané právne úkony, či už táto forma bola ustanovená zákonom alebo bola dohodnutá, môžu byť zmenené alebo zrušené len písomne. V súlade s citovaným ustanovením v prípade dohodnutej formy právneho úkonu zákon ustanovuje na jeho zmenu a zrušenie zákonne povinnú písomnú formu. Nedošlo medzi účastníkmi ako zmluvnými stranami pred vykonaním úkonu k uzavretiu dohody, ktorou by zmenili dohodnutú formu právneho úkonu.

29. Podľa názoru súdu žalobkyňa neuniesla bremeno tvrdenia, ako aj dôkazné bremeno na preukázanie povinnosti žalovaného platiť požadovanú sumu ako úroky a poplatky z pôžičky. S prijatým záverom odvolací súd súhlasí. Námietky odvolateľky o vzťahu k danému záveru neobstoja.

30. Podľa čl. 8 C.s.p., strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

31. Podľa čl. 9 C.s.p., strany sporu majú právo sa oboznámiť s vyjadreniami, návrhmi a dôkazmi protistrany a môžu k nim vyjadriť svoje stanovisko v rozsahu, ktorý určí zákon.

32. Podľa § 151 ods. 1, 2 C.s.p., skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. Ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

33. Podľa § 187 ods. 1 C.s.p., za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť k náležitému objasneniu veci a čo sa získalo zákonným spôsobom z dôkazných prostriedkov.

34. Podľa § 191 ods. 1, 2 C.s.p., dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Vierohodnosť každého vykonaného dôkazu môže byť spochybnená, ak zákon neustanovuje inak.

35. Výsledky hodnotenia dôkazov musia súdu umožniť prijať záver o pravdivosti skutočnosti, ktorá je predmetom dokazovania, ak na ich základe nemožno nadobudnúť istotu (presvedčenie) o tom, že sa táto skutočnosť skutočne stala, ani že by o tom mohli byť rozumné pochybnosti. Ak vytvárajú výsledky hodnotenia dôkazov podmienky iba pre úsudok, že je možné, že sa dokazovaná skutočnosť stala, a pripúšťajú i možnosť toho, že sa dokazovaná skutočnosť naopak nestala, nemožno prijať záver o

pravdivosti tejto skutočnosti. V takomto prípade súd rozhodne v neprospech toho účastníka, v záujme ktorého bolo podľa hmotného práva preukázať tvrdenú skutočnosť.

36. Odvolateľka nepreukázala existenciu záväzku na zaplatenie úrokov a poplatkov, ktoré žiada od žalovaného.

37. K námietky, že súd prvej inštancie sa nevyrovnal, či konaním žalovaného nedošlo k vzniku škody na strane žalobkyne a to v zmysle ust. § 415, § 420 ods. 1,3 alebo § 451 Občianskeho zákonníka a k bezdôvodnému obohateniu žalovaného na úkor žalobkyne, je potrebné udať, že súd prvej inštancie sa vo svojom rozhodnutí vyrovnáva aj s posúdením nároku žalobkyne na náhradu škody, či bezdôvodné obohatenie, pričom poukazuje, že nie je splnená podmienka protiprávneho konania žalovaného v podobe porušenia záväzkov zo zmluvy.

38. Pokiaľ odvolateľka namieta, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je nedostatočne odôvodnené, nezrozumiteľné, táto námietka neobstoí. Odvolací súd považuje rozhodnutie súdu za rozhodnutie, ktoré je založené na zistenom skutkovom stave veci a súd v rozhodnutí uviedol ktoré skutočnosti považoval za preukázané, ktoré nie a z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil (§ 220 ods. 2 C.s.p.). Súd na základe vykonaných dôkazov dospel k záveru, že tvrdenia žalobkyne o vzniku záväzku, ktorý sa stal predmetom konania neboli preukázané, že výsledky hodnotenia dôkazov neumožňujú súdu prijať záver o pravdivosti jej tvrdenia a o tejto skutočnosti ale ani o tom, že toto tvrdenie je nepravdivé.

39. Odvolací súd z vyššie opísaných dôvodov považuje rozhodnutie súdu, ktorým žalobe nevyhovel za vecne správne. Z tohto dôvodu odvolací súd potvrdil rozsudok postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 387 ods. 1 C.s.p. vo výroku III.vrátane správneho výroku o trovách konania vo výroku IV.

40. Vecne správnemu výroku vo veci samej zodpovedá vecne správny výrok o trovách konania. Žalovaný bol v konaní v plnom rozsahu úspešný, preto mu v zmysle zásady úspechu uplatňovanej v sporovom konaní patrí voči žalobkyne nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Odvolateľka nepovažuje rozhodnutie súdu o trovách konania za správne v dôsledku zamietnutia jej žaloby, ako aj v dôsledku nepreskúmania dôvodov hodných osobitého zreteľa, keďže žalobkyňa pomohla žalovanému tak, že po jeho žiadosti zobrala preňho na svoje meno úver v banke ČSOB, a. s., ale musela splatiť nemalé úroky a poplatky banke, ktoré mal znášať žalovaný, keďže jemu banky nechceli poskytnúť úver a kvôli nemu zobrala žalobkyňa úver v banke, nie pre svoje účely. Ani odvolací súd po preskúmaní tvrdených dôvodov pre aplikáciu ustanovenia § 257 C.s.p. nepovažuje tvrdené dôvody za výnimočné.

41. Podľa § 257 C.s.p., výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

42. Zmyslom a účelom náhrady trov konania je poskytnúť úspešnej strane sporu ktorej to priznáva zákon, náhradu tých trov konania, ktoré vo vecnej a časovej súvislosti s konaním musela alebo bude musieť nepochybné zaplatiť, pričom by ich nemusela zaplatiť, ak by tu nebolo konanie pred všeobecným súdom. Zákon však upravuje odchýlku od zásady zodpovednosti za výsledok konania a zodpovednosti za zavinenie pri rozhodovaní o náhrade trov konania, a to v podobe ust. § 257 C.s.p.

43. Zo slovného znenia uvedeného zákonného ustanovenia vyplýva, že ide o ustanovenie výnimočné, ktoré má súdu umožniť, aby pri rozhodovaní o náhrade trov konania mohol prihliadnuť k zvláštnostiam jednotlivých konkrétnych prípadov a má slúžiť k odstráneniu neprimeranej tvrdosti. Ustanovenie § 257 C.s.p. preto nemožno vykladať tak, že možno kedykoľvek bez ohľadu na základné zásady rozhodovania o náhrade trov konania nepriznať náhradu trov úspešnej strane sporu; vždy musí ísť o celkom výnimočný prípad, ktorý musí byť v rozhodnutí aj náležite odôvodnený.

44. Správanie žalovaného, ktoré samotná žalobkyňa považuje za neslušné však nie je možné považovať za výnimočnú okolnosť, výnimočný prípad.

45. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle ust. § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s ust. § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 C.s.p. Odvolanie žalobkyne nebolo dôvodné, čo zakladá plný úspech strany žalovanej v odvolacom konaní. Z tohto dôvodu odvolací súd priznal žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobkyne v rozsahu 100 %.

46. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona číslo 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).